
Sprawozdanie z plenarnego posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej odbytego w dniu 9 marca 1968 r.

Palestra 12/5(125), 71-77

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Oceniając zarówno pozytywne strony omawianej ustawy, jak i te, które, jak się wydaje, wymagają bardziej krytycznej oceny, nie można zapominać, że ustawa ta jest jeszcze jednym, poważnym krokiem naprzód w kierunku normatywnego ujęcia nowych tendencji w dziedzinie zapobiegania przestępczości nieletnich, nie tylko przy tym w RSFRR, ale i w całym świecie, polegających przede wszystkim na włączeniu do tej działalności społeczeństwa oraz na stosowaniu środków przede wszystkim o charakterze wychowawczym, a tylko wyjątkowo karnych.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. SPRAWOZDANIE

z plenarnego posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej odbytego w dniu 9 marca 1968 r.

Dnia 9 marca 1968 r. odbyło się plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej.

1. Informację o działalności Prezydium NRA za okres od 17 czerwca 1967 r. do 29 lutego 1968 r. złożył Prezes dr Godlewski podkreślając, że w okresie 9-miesięcznej kadencji Prezydium zostało rozwiązanych kilka istotnych zagadnień dotyczących adwokatury, przede wszystkim zaś sprawa wyboru kierowników zespołów adwokackich i sprawa taksy. Ze względu na krótki okres obowiązywania nowej taksy trudno jest dziś ocenić, jaką rolę odegra ona w sytuacji finansowej adwokatury. Wydaje się jednak, że taksa da pewną poprawę.

W wykonaniu uchwały Plenum NRA z grudnia 1967 r. Prezydium skierowało do Ministra Sprawiedliwości memoriał¹, w którym wystąpiło o poprawę warunków pracy adwokatów na terenie sądów, w sprawie kontaktowania się adwokatów z więźniami, wolnych od zajęć dni w sądach itd. Do chwili obecnej Prezydium NRA nie ma jeszcze informacji o sposobie załatwienia tego memoriału. Jednocześnie Prezydium ustosunkowało się do projektu ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym w części dotyczącej sprawy zaliczenia adwokatom do emerytury okresu zatrudnienia w adwokaturze.

Przedmiotem szczególnego zainteresowania wszystkich władz adwokatury były zespoły adwokackie. W tej kwestii były i będą podejmowane wszelkie kroki zmierzające do tego, by poprawić sytuację w zespołach w różnych aspektach. Obecnie chodzi o realizację uchwał NRA dotyczących zespołów, w czym dużej pomocy powinna udzielić „Palestra” przez zamieszczanie publikacji z zakresu zespołów i sposobu realizacji postanowień ustawy o ustroju adwokatury oraz rozporządzeń wykonawczych do niej.

¹ Tekst memoriału opublikowano w „Palestrze” nr 3/68, str. 96.

Z dokonanej przez Prezydium NRA analizy sytuacji finansowej adwokatury w drugim półroczu 1967 r. wynika, że sytuacja ta nieco się poprawiła, w związku z czym podniesiony został stały udział w dochodach zespołów. Obecnie tylko 4 izby mają nie podwyższony udział stały (tj. 2000 zł miesięcznie). W analizie zwrócono uwagę na duże zróżnicowanie zarobków nawet w tym samym zespole. Prezydium nie chce doprowadzić do wyrównania obrotów, ale to zróżnicowanie musi być następstwem kwalifikacji, wkładu pracy i innych okoliczności uzasadniających wyższe wynagrodzenie.

Jeśli chodzi o działalność zespołów adwokackich, to Prezydium NRA stale podkreśla wagę wspólności interesów wszystkich członków zespołu, podziału spraw i dbałości o poziom zawodowy i etyczny członków.

Co się tyczy doskonalenia zawodowego, to ciężar tego doskonalenia spoczywa na zespołach, głównie zaś na indywidualnym ustosunkowaniu się do problemu. Organizowane przez niektóre rady adwokackie kilkudniowe sympozja dają b. dobre wyniki.

Kontrola pracy zawodowej spoczywa na radach adwokackich i na zespołach wizytatorów przy radach. Przeprowadzono około 360 wizytacji. Prezydium NRA dąży do tego, żeby wizytatorzy przesunęli kierunek swej działalności zwłaszcza na pracę zawodową członków zespołów, chociaż wiele zagadnień organizacyjnych też wymaga kontroli ze strony wizytatorów.

W roku 1968 przewiduje się bardzo poważne kwoty na poprawę warunków lokalowych zespołów adwokackich, w szczególności na wyposażenie wnętrz. Założeniem Prezydium jest doprowadzenie w ciągu 2 lat wyglądu zespołów do stanu, który powinien odpowiadać warunkom pracy adwokata.

Zagadnieniem rozmieszczenia adwokatów Prezydium zajmuje się przede wszystkim przy rozpatrywaniu odwołań w sprawach o przeniesienie siedziby. Realizuje ono tę samą politykę co i rady adwokackie, aczkolwiek mogą czasami zachodzić szczególne okoliczności, które powodują zmianę podjętych przez radę uchwał. Do większych ośrodków trzeba dopuszczać również młodych adwokatów o wysokich kwalifikacjach, tak by starsi adwokaci mieli z czasem godnych następców.

Jeśli chodzi o szkolenie aplikantów adwokackich, to różnie z tym bywa. Na egzaminach adwokackich obserwuje się że niektóre działy prawa są słabo opanowane przez aplikantów. Należy położyć większy nacisk na sprawę kolokwiiów, które mają być pierwszym sygnałem do oceny wiadomości aplikanta i wykazania, w jakim zakresie ma on braki.

Odrębnym zagadnieniem jest sprawa egzaminu radców prawnych. Nie można do nich stosować taryfy ulgowej. Wymagania muszą być jednolite zarówno w stosunku do aplikantów, jak i do radców prawnych.

Następnym wycinkiem działalności Prezydium NRA jest zagadnienie postępowania dyscyplinarnego. Praca rzeczników dyscyplinarnych rad adwokackich znacznie się poprawiła, a zaległości stale się zmniejszają.

Obserwuje się też usprawnienie prac komisji dyscyplinarnych. Ważną rzeczą jest ujednolicenie polityki dyscyplinarnej. Wiąże się z tym sprawa rewizji nadzwyczajnych. W okresie sprawozdawczym Prezydium NRA wniosło 14 rewizji nadzwyczajnych, a Minister Sprawiedliwości — 2. Sąd Najwyższy rozpoznał dotychczas 5 rewizji, uwzględniając z nich 4. Z liczby rewizji nadzwyczajnych wyciągnąć należy wniosek, że pewien procent orzeczeń komisji dyscyplinarnych jest nieprawidłowy. Z powyższych względów zorganizowana została narada prezesów

komisji dyscyplinarnych i rzeczników. Dużą uwagę poświęcono profilaktyce dyscyplinarnej. Prezydium NRA powzięło uchwałę o przekazywaniu orzeczeń dyscyplinarnych kierownikom zespołów w celu omawiania tych orzeczeń na zebraniach zespołów i usuwania w ten sposób nieprawidłowości.

Przygotowuje się projekt zmian Kodeksu etyki i w tym celu powołana została specjalna komisja.

Jeśli chodzi o udział w pracy społecznej, to gros tej pracy ciąży, na radach adwokackich. Prezydium NRA stara się mobilizować do tej pracy tam gdzie można.

W styczniu 1968 r. Prezydium NRA powzięło uchwałę w sprawie Reinefartha, która to uchwała odbiła się szerokim echem w świecie.

Prezydium wzięło też udział w akcji na rzecz budowy Centrum Zdrowia Dziecka i zaapelowało do rad adwokackich o przyłączenie się do tej akcji.

W sprawach socjalno-bytowych należy podkreślić, że liczba miejsc przyznaczonych adwokaturze w sanatoriach odpowiada zapotrzebowaniu. W okresie sprawozdawczym wydano 116 skierowań.

W dyskusji nad informacją Prezesa dra Godlewskiego zabierali głos niemal wszyscy dziekanami, wyrażając uznanie dla działalności Prezydium NRA i poruszając zarazem szereg zagadnień dotyczących adwokatury.

Dziekan Albrecht wystąpił z propozycją zwrócenia się do Ministerstwa Sprawiedliwości o zwiększenie liczby etatów aplikantów sądowych, co sprawiłoby, że byłoby więcej kandydatów do adwokatury.

Dziekan Chmielnikowski stwierdził, że w Izbie wrocławskiej zaznaczył się spadek liczby spraw o 6% przy jednoczesnym wzroście liczby spraw z urzędu, których jest 11% w stosunku do ogólnej liczby spraw.

Dziekan Maciejewski podkreślił, że w Izbie poznańskiej niepokojąca jest sprawa młodych kadr. Na 30 etatów aplikantów adwokackich obsadzono tylko 1/3 część. Z młodej kadry około 40% idzie na radcostwa.

Dziekan Pytką zwraca uwagę na sprawę przechodzenia adwokatów na rentę i wnosi o rozważenie kwestii podwyższenia dodatku do renty, co umożliwiłoby liczniejsze przejścia z zespołów na rentę.

W tej samej sprawie dziekan Miąsik proponuje podwyższenie rent do 3 000 zł miesięcznie.

Dziekan Skoczek również wnosi o wystąpienie — do czynników decydujących — o szersze uprawnienia adwokatów do zaopatrzenia emerytalnego i o zwiększenie świadczeń ze strony ZUS-u, gdyż dotychczasowe świadczenia są niewspółmierne w stosunku do wysokich świadczeń adwokatury. Konieczne są też dodatkowe etaty aplikantów sądowych na potrzeby izb adwokackich. Ważną sprawą jest także kwestia informacji na temat roli adwokatury, gdyż jest dużo nieporozumień w tej kwestii i uprzedzeń powstałych w latach ubiegłych.

Sekretarz NRA adw. Czeszejko zaapelował do dziekanów, aby przedstawiali swe uwagi do tematów, jakie — zdaniem ich — powinny być rozważane na plenarnych posiedzeniach NRA. Omówił następnie sprawę sympozjów, uważając je za b. pożyteczne i pożądane. Prezydium NRA zajmie się też gruntownie sprawą rozmieszczenia adwokatów, która jest b. skomplikowana. Są izby, w których istnieją punkty doraźnej pomocy zatrudniające 2 adwokatów, a gdy zajwia się trzeci adwokat, co umożliwiłoby utworzenie zespołu, to wówczas zniechęca się go i odradza mu wykonywanie tam zawodu.

Dziekan Hołak zaznacza, że Rada Adwokacka w Katowicach podjęła akcję

polegającą na odwiedzaniu zespołów i na omawianiu z nimi węzłowych zagadnień adwokatury.

Dziekan Kordaśiewicz oświadcza, że stosunki adwokatury z prezesami sądów w Izbie olsztyńskiej nie osiągnęły jeszcze zadowalającego stanu.

Adw. Pocięj wystąpił z sugestią o stworzenie jednego ośrodka centralnego lub ośrodków filialnych dla poszczególnych rad adwokackich, gdzie można by się było poświęcić opracowywaniu pewnych zagadnień na użytek NRA bądź rad adwokackich.

Wiceprezes Krzemiński informuje, że Prezydium NRA powołało do życia liczne komisje zajmujące się podstawowymi problemami adwokatury, na czoło których wysuwa się sprawa zespołów adwokackich. Adwokatura pracuje w warunkach przestarzałych. Wiele czasu zajmują drobne sprawy natury technicznej, które powinien wykonywać personel administracyjny. Drugi problem — to doskonalenie zawodowe. Jeżeli przeciętna znajomość prawa u adwokatów nie będzie właściwa, to odbije się to na stosunku obywateli do adwokatury.

Następnym zagadnieniem jest sprawa aplikantów adwokackich. Trzeba czynić wszystko, aby liczba zgłaszających się odpowiadała potrzebom. Prezydium NRA zrezygnowało z koncepcji stypendiów fundowanych, opierając się na doświadczeniu m.in. w sądownictwie.

Adw. Sarnowski podzielił się uwagami o postępowaniu dyscyplinarnym zaznaczając, że Prezydium NRA zajmie się dokonaną analizą orzeczeń dyscyplinarnych wydanych w r. 1967 przez wojewódzkie komisje dyscyplinarne i WKD w celu wyciągnięcia wniosków co do przyczyn przewinień.

Podsumowania dyskusji dokonał Prezes dr Godlewski oświadczając, że wszystkie poruszane zagadnienia będą przedmiotem zainteresowania Prezydium NRA i zostaną uwzględnione w jego poczynaniach.

Następnie Plenum powołało Komisję finansową w składzie: adw. Dąbrowski, adw. Maciejewski, adw. Pytka i adw. Weinert.

2. Sprawozdanie z wykonania budżetu NRA „Palestry”, FSK i CFSAA za rok 1967 złożył Skarbnik NRA adw. Dąbrowski.

Podkreślił on na wstępie, że Prezydium NRA doszło do wniosku, iż należy przedstawić Plenum nie tylko same liczby świadczące o wpływach i wydatkach, ale również stan finansowy adwokatury w roku 1967, tj. zespołów adwokackich i adwokatów.

Obroty zespołów w 1967 roku wynosiły kwotę 381.351.880 zł i były wyższe od obrotów w 1966 roku o 10.671.477 zł. Koszty administracyjne wyniosły w tymże 1967 roku 136.899.830 zł, co stanowi 33% w stosunku do obrotów. W porównaniu z 1966 r. wzrosły one o 1%. Natomiast przeciętne wynagrodzenie netto adwokatów wzrosło z 51% do 54%.

Jeżeli w r. 1966 przeciętne najwyższe wynagrodzenie netto adwokata wynosiło 5.475 zł, to w r. 1967 wynosiło ono 6.090 zł, najniższe zaś wzrosło z 3.451 zł do 3.567 zł.

Analizując rok 1967, należy stwierdzić, że obroty w II półroczu były mniejsze o 5,5%, tj. o 10.884.450 zł, że koszty administracyjne wzrosły z 31,1% do 34,4%, że liczba spraw zmniejszyła się z 243.044 do 199.475, tj. o 43.569, czyli o 18%, że liczba spraw z urzędu pozostała właściwie taka sama i wynosi 10,3% w stosunku do wszystkich spraw, że przeciętne wynagrodzenie za 1 sprawę wzrosło w II półroczu

z 807 zł do 907, a na jednego adwokata przypadały w r. 1967 przeciętnie 103 sprawy przy rocznej przeciętnej za 1 sprawę 857 zł i że w łonie tego samego zespołu istnieje rozpiętość zarobków (w niektórych zespołach przekraczająca nawet stosunek 1 : 3).

Najwięcej spraw z urzędu notuje się w Izbie koszalińskiej (29% wszystkich spraw w I półroczu i 33% w II półroczu), gdańskiej (21% i 23%) i szczecińskiej (20,7% i 29%).

Podane wyżej liczby i analiza powinny być pewnymi wskazówkami dla rad adwokackich i umożliwić podjęcie odpowiednich kroków celem poprawy istniejącego stanu.

Przechodząc do omówienia wykonania budżetu NRA za rok 1967, adw. Dąbrowski podał, że wpływy wyniosły 1.454.205,91 zł, wydatki zaś 1.454.198,83 zł, saldo więc wynosi 7,08 zł.

Wpływy „Palestry” wyniosły 891.838,96 zł, a wydatki 891.198,90 zł, saldo więc wynosi 640,06 zł.

Jeśli chodzi o Fundusz Samopomocy Koleżeńskie, to wydatki wyniosły 3.441.631 zł. Zapomogi wyrównawcze otrzymało 412 adwokatów i 120 członków rodzin zmarłych adwokatów. Zapomogi doraźne otrzymało 6 adwokatów i 30 członków rodzin po zmarłych adwokatach.

Po 1 lipca 1967 r., tj. po wejściu w życie podwyżki zapomóg wyrównawczych, liczba osób otrzymujących zapomogi wzrosła o 99 osób. W tej liczbie — poza nowymi rencistami, którzy przeszli po tej dacie na rentę — mieści się 54 adwokatów, którzy skreślili się z listy członków zespołów adwokackich, przechodząc na rentę i zapomogę wyrównawczą.

Co się tyczy CFSA, to należy podać, że z nadesłanych przez rady adwokackie rozliczeń w 1967 r. wpłynęło na ten Fundusz 15.233.997,66 zł. Z kwoty tej rady adwokackie wydatkowały:

- a) na wynagrodzenia aplikantów (łącznie z funduszem nagród, socjalnym i opłatami na ZUS) — 6.819.148,31 zł,
- b) na szkolenie — 801.148,70 zł
- c) na pomoc dla aplikantów przenoszących siedzibę — 30.809 zł (skorzystało z tych świadczeń 9 osób).

Łącznie rady adwokackie wydatkowały 7.651.106,01 zł.

Według rozliczenia, na nadwyżki przypada kwota 7.582.791,65 zł, która w całości nie wpłynęła jeszcze na konto NRA w 1967 r. ze względu na dokonywanie rozliczeń i wpłat z dołu. Z nadwyżki tej wydatkowano:

- a) na poprawienie sytuacji lokalowej w 48 zespołach adwokackich — 5.063.155,41 zł, przy czym na podstawie wstępnych ocen stwierdzić można, że nie wszystkie dotacje zostały wykorzystane,
 - b) na zakup i rozprowadzenie między rady adwokackie 121 maszyn do pisania — sumę 568.200 zł,
 - c) na urządzenia wewnątrz lokali rad i zespołów adwokackich — sumę 2.497.000 zł
- Rozdział tej dotacji pomiędzy zespoły nie we wszystkich izbach został dokonany prawidłowo. W kilku izbach, zamiast przeznaczyć większe kwoty na wyposażenie kilku zespołów, rozdzielono dotacje w niewielkich kwotach pomiędzy większą liczbę zespołów, co w konsekwencji nie dało żadnych efektów,

- d) na FSK — niepełną kwotę 600.000 zł. Nie została ta dotacja wykorzystana w całości ze względu na wystarczające wpływy ze składek i stosunkowo powolne zwiększenie się liczby osób korzystających z zapomóg w ciągu drugiego kwartału 1967 r.,
- e) na pomoc dla adwokatów na uzyskanie lokali mieszkalnych w spółdzielniach — 657.000 zł. Pomoc ta przebiegała b. różnie w różnych izbach. W niektórych izbach w ogóle kwoty na ten cel nie zostały wykorzystane, w kilku — wydatkowane w sposób właściwy całą sumę i nawet wystąpiono o dofinansowanie, w innych zaś rozdziału dokonano dopiero w ostatnim miesiącu roku. Kwoty te stanowią pomoc dla rad adwokackich przy dokonywaniu prawidłowego rozmieszczenia adwokatów na terenie izby i dlatego zbyt pochopne udzielenie pomocy adwokatom nie przenoszącym siedziby nie wydaje się prawidłowe. Również za niesłuszne uznać należy przyznawanie dotacji w wysokości po 20.000 zł, i to adwokatom mającym stosunkowo niezłe zarobki,
- f) na budownictwo socjalne — tytułem dotacji — Radom Adwokackim w Łodzi i Rzeszowie łączną sumę 251.000 zł,
- g) wreszcie na inne cele stanowiące dotacje dla NRA (głównie dla „Palestry”) i pokrycie innych niewielkich kwot.

3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej NRA złożył przewodniczący Komisji adw. Z. Kropiwnicki. Stwierdził on, że Komisja przeprowadziła kontrolę i sprawdzenie dokumentacji oraz wykonanie budżetu za 1967 r. Dokonała ponadto analizy bilansu na dzień 31 grudnia 1967 r. i zaopiniowała preliminarze budżetowe na r. 1968.

Komisja uznała, że działalność gospodarcza i finansowa Prezydium NRA i Skarbnika NRA w roku 1967 była oszczędna, prawidłowa i zgodna z zasadami budżetowymi, w związku z czym wnosi o udzielenie Prezydium NRA absolutorium z działalności finansowej i gospodarczej za rok budżetowy 1967 i o zatwierdzenie bilansu sporządzonego na dzień 31 grudnia 1967 r.

4. Preliminarze budżetowe na rok 1968 Naczelnej Rady Adwokackiej, „Palestry”, FSK i rozdziału nadwyżek CFSAA przedstawił Skarbnik NRA adw. Dąbrowski podkreślając, że przy ustalaniu preliminarza wydatków administracyjnych NRA brano pod uwagę konieczność wzmocnienia działalności NRA w niektórych dziedzinach, np. pracy społecznej.

Preliminarz NRA zamyka się po stronie wpływów i wydatków sumą 1.748.000 zł, preliminarz „Palestry” kwotą — 950.640 zł, preliminarz Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej — 4.201.970 zł i preliminarz rozdziału nadwyżek CFSAA — sumą 12.500.000 zł.

W zakończeniu swego przemówienia adw. Dąbrowski prosił o uchwalenie wniosków dotyczących ustalenia udziału rad adwokackich w pokrywaniu wydatków NRA, obniżenia składki na FSK oraz zlecenia Prezydium NRA przedstawienia następnemu plenarnemu posiedzeniu projektu zmian regulaminu FSK.

Po krótkiej dyskusji nad preliminarzami, Plenum — na wniosek Komisji Finansowej — wszystkimi głosami (przy wstrzymaniu się od głosowania członków Prezydium NRA):

- 1) przyjęło sprawozdanie Prezydium NRA z wykonania budżetu na r. 1967 Naczelnej Rady Adwokackiej, „Palestry”, FSK i nadwyżek CFSAA oraz bilans NRA;
- 2) przyjęło wnioski Komisji Rewizyjnej NRA i udzieliło Prezydium NRA absolutorium za r. 1967;

- 3) uchwaliło budżet na r. 1968 według przedstawionych preliminarzy budżetowych NRA, „Palestry”, FSK i rozdziału nadwyżek CFSAA;
- 4) ustaliło na r. 1968 udział rad adwokackich w pokrywaniu wydatków NRA w wysokości po 25 zł miesięcznie od każdego adwokata wpisanego na listę;
- 5) obniżyło na r. 1968 składkę na FSK do wysokości po 50 zł miesięcznie od adwokata;
- 6) ustalony w uchwale plenum NRA z dnia 16—17 grudnia 1967 r. termin przyznawania i rozliczania zapomóg wyrównawczych i dodatkowych według zasad i wysokości obowiązującej w grudniu 1967 r. przedłużyło na okres do 30 czerwca 1968 r.;
- 7) zleciło Prezydium NRA przedstawienie na jednym z najbliższych posiedzeń plenarnych projektu zmian regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskie przy NRA.

5. Informację o stanie przygotowań do zgromadzeń delegatów podał Sekretarz NRA adw. Czeszejko zaznaczając, że w roku bieżącym zgromadzenia będą miały charakter wyłącznie sprawozdawczy. Kalendarz zgromadzeń został przez Prezydium przyjęty i podany do wiadomości dziekanów. W protokołach posiedzeń rad adwokackich akcja przygotowań do zgromadzeń nie znajduje dostatecznego wyrazu i nie wiadomo, czy akcja wyborów delegatów została zakończona i jaki był jej przebieg oraz czy rady kontrolowały prawidłowość wyborów. Należy oddziaływać na zespoły, aby tematyka zebrań dawała szanse wystąpień na zgromadzeniach delegatów. W referatach rad adwokackich trzeba wysuwać problemy atrakcyjne, mogące wywołać dyskusję.

Na tym obrady Plenum zakończono, po czym Prezes Godlewski zamknął posiedzenie.

B. Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. JAKO STAWKI NALEŻNE ZA ZWIĄZANE Z WYKONYWANIEM ZAWODU WYJAZDY ADWOKATÓW WŁASNYM ŚRODKIEM LOKOMOCJI, PRZEWDZIANE W § 55 REGULAMINU DZIAŁANIA ZESPOŁÓW ADWOKACKICH, NALEŻY Z DNIEM 21 MARCA 1968 R. ROZUMIEĆ AKTUALNIE OBOWIĄZUJĄCE STAWKI PODANE W § 18 UST. 3 ZARZĄDZENIA MINISTRA KOMUNIKACJI Z 12 MARCA 1968 R. W SPRAWIE UŻYWANIA POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH DO CELÓW SŁUŻBOWYCH (MONITOR POLSKI NR 12, POZ. 78).

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 28 marca 1968 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy obliczania należności adwokatów za związane z wykonywaniem zawodu wyjazdów własnym środkiem lokomocji,

postanowiło:

wyjaśnić, że z dniem 21 marca 1968 r., jako stawki należne za związane z wykonywaniem zawodu wyjazdów adwokatów własnym środkiem lokomocji, przewidzia-